

CAP DE L'ESTAT

1619 *INSTRUMENT de ratificació del Conveni de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i la República del Paraguai, fet a Asunción el 24 de juny de 1998. («BOE» 28, de 2-2-2006.)*

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

Atès que, el dia 24 de juny de 1998, el plenipotenciari d'Espanya va signar a Asunción, juntament amb el plenipotenciari del Paraguai, nomenats tots dos en la forma escaient a l'efecte, el Conveni de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i la República del Paraguai.

Vistos i examinats els trenta-sis articles de l'Acord, Concedida per les Corts Generals l'autorització que preveu l'article 94.1 de la Constitució,

Aprovo i ratifico tot el que s'hi disposa, per mitjà d'aquest instrument, i prometo complir-lo, observar-lo i fer que es compleixi i s'observi puntualment en la seva totalitat, i amb aquesta finalitat, perquè tingui més validesa i fermesa, mando expedir aquest Instrument de ratificació que signo, i que segella i ratifica degudament el sotassinat ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació.

Madrid, 12 de desembre de 2005.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Afers Exteriors
i de Cooperació,
MIGUEL ÀNGEL MORATINOS CUYAUBÉ

CONVENI DE SEGURETAT SOCIAL ENTRE LA REPÚBLICA DEL PARAGUAI I EL REGNE D'ESPANYA

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. Definicions.

1. Les expressions i termes que s'enumeren a continuació tenen, als efectes d'aplicació del present Conveni, el significat següent:

a) «Parts contractants» o «parts»: designa el Regne d'Espanya i la República del Paraguai.

b) «Territori»: respecte a Espanya, el territori espanyol; respecte al Paraguai, el territori paraguaià.

c) «Legislació»: les lleis, reglaments i altres disposicions de Seguretat Social vigents en el territori de cadascuna de les parts contractants.

d) «Autoritat competent»: respecte d'Espanya, el Ministeri de Treball i Afers Socials; respecte del Paraguai, el Ministeri de Justícia i Treball i el Ministeri de Salut Pública i Benestar Social.

e) «Institució competent»: la institució o organisme responsable en cada cas de l'aplicació de la seva legislació.

f) «Organisme d'enllaç»: organisme de coordinació i informació entre les institucions de les dues parts contractants que intervingui en l'aplicació del Conveni i en la informació als interessats sobre drets i obligacions derivats del Conveni.

g) «Treballador»: qualsevol persona que com a conseqüència d'exercir o haver exercit una activitat per

compte d'altri o propi està subjecta, o hi ha estat, a les legislacions enumerades en l'article 2 d'aquest Conveni.

h) «Familiar o beneficiari»: la persona definida com a tal per la legislació aplicable.

i) «Període d'assegurança»: qualsevol període reconegut com a tal per la legislació sota la qual s'hagi complert, així com qualsevol període considerat assimilat a un període d'assegurança per aquesta legislació.

j) «Prestacions econòmiques»: prestació en efectiu, pensió, renda, subsidi o indemnització previstos per les legislacions esmentades en l'article 2 d'aquest Conveni, incloent-hi qualsevol complement, suplement o revaloració.

2. Els altres termes o expressions utilitzats en el Conveni tenen el significat que els atribueix la legislació que s'apliqui.

Article 2. Camp d'aplicació material.

1. El present Conveni s'aplica:

A) A Espanya:

A la legislació relativa a les prestacions contributives del sistema espanyol de la Seguretat Social, pel que fa a:

a) Prestacions econòmiques per incapacitat temporal, per malaltia comuna o accident no laboral.

b) Prestacions econòmiques per maternitat.

c) Prestacions econòmiques d'invalidesa, vellesa, defunció i supervivència.

d) Prestacions econòmiques de protecció familiar.

e) Prestacions econòmiques derivades d'accident de treball i malaltia professional.

B) Al Paraguai:

A les lleis que regulen la Seguretat Social, quant a:

a) Prestacions econòmiques per incapacitat temporal, per malaltia comuna o accident no laboral.

b) Prestacions econòmiques per maternitat.

c) Prestacions econòmiques per invalidesa, vellesa, defunció i supervivència.

d) Prestacions econòmiques derivades d'accident de treball i malaltia professional.

2. El present Conveni també s'aplica a la legislació que en el futur completi o modifiqui l'enumerada en l'apartat precedent.

En cas que una de les parts contractants introdueixi canvis substancials en el sistema vigent de jubilacions i pensions d'una manera que les normes corresponents del present Conveni no es puguin aplicar, s'ha de procedir, sempre que hi hagi un acord bilateral a aquest respecte, a fer les adaptacions pertinents per integrar les noves disposicions adoptades al camp material d'aquest Conveni.

3. El Conveni s'aplica a les disposicions que en una Part contractant estenguin la legislació vigent a nous grups de persones, sempre que l'Autoritat competent de l'altra Part no s'hi oposi dins els tres mesos següents a la recepció de la notificació d'aquestes disposicions.

Article 3. Camp d'aplicació personal.

El present Conveni és aplicable als treballadors que estiguin o hagin estat subjectes a les legislacions de Seguretat Social d'una o totes dues parts contractants, així com als seus familiars, beneficiaris i supervivents.

Article 4. Principi d'igualtat de tracte.

Els treballadors d'una de les parts contractants que exerxeixin una activitat laboral per compte propi o d'altri en el territori de l'altra Part estan sotmesos a la legislació de la dita Part en matèria de Seguretat Social, i se'n bene-

ficien, en les mateixes condicions que els treballadors d'aquesta.

Article 5. Conservació dels drets adquirits i pagament de prestacions a l'estranger.

1. Llevat que el present Conveni disposi una altra cosa, les jubilacions, pensions i altres prestacions econòmiques reconegudes per les parts i incloses en l'article 2, apartat 1, amb excepció de les d'incapacitat temporal en els casos de malaltia comuna o professional o accident sigui de treball o no, no estan subjectes a reducció, modificació, suspensió, supressió o retenció pel fet que el beneficiari estigui en el territori de l'altra Part, o hi resideixi, i se li han de fer efectives en aquest territori.

2. Les prestacions reconegudes sobre la base d'aquest Conveni a beneficiaris que resideixin en un tercer país es fan efectives en les mateixes condicions i amb igual extensió que als mateixos nacionals que resideixin en aquest tercer país.

TÍTOL II

Disposicions sobre la legislació aplicable

Article 6. Norma general.

Els treballadors als qui sigui aplicable el present Conveni estan subjectes exclusivament a la legislació de Seguretat Social de la Part contractant en el territori de la qual exerceixin l'activitat laboral, sense perjudici del que disposa l'article 7.

Article 7. Normes especials i excepcions.

1. Respecte al que disposa l'article 6, s'estableixen les següents normes especials i excepcions:

1r El treballador d'una empresa amb seu en el territori d'una de les parts contractants, que dugui a terme tasques professionals, d'investigació, científiques, tècniques o de direcció o activitats similars, i que sigui traslladat per prestar serveis en el territori de l'altra Part, per un període limitat, continua subjecte a la legislació de la Part contractant d'origen fins a un termini de vint-i-quatre mesos, susceptible de ser prorrogat, amb caràcter excepcional, mitjançant el consentiment previ i exprés de l'Autoritat competent de l'altra Part.

S'aplica la mateixa regulació als treballadors que prestin serveis de caràcter complementari o auxiliar dels que assenyalava l'apartat anterior, amb els requisits i en els supòsits que es detallen en l'acord administratiu.

Les mateixes normes s'apliquen als treballadors que habitualment exerceixin una activitat autònoma de caràcter professional en el territori d'una de les parts contractants i que es traslladin per exercir aquesta activitat en el territori de l'altra Part.

2n El personal itinerant al servei d'empreses de transport aeri que exerceixi la seva activitat en el territori de les dues parts està subjecte a la legislació de la Part en el territori de la qual tingui la seu l'empresa.

3r El treballador per compte d'altri que exerceixi la seva activitat a bord d'un vaixell està sotmès a la legislació de la Part la bandera de la qual enarbori el vaixell.

No obstant això, quan el treballador sigui remunerat per aquesta activitat per una empresa o una persona que tingui el domicili en el territori de l'altra Part, ha de quedar sotmès a la legislació d'aquesta última Part, si resideix en el seu territori. L'empresa o persona que pagui la retribució és considerada ocupador per a l'aplicació de la legislació esmentada.

Els treballadors nacionals d'una Part on tinguin la residència que prestin serveis en una empresa pesquera mixta constituïda en l'altra Part i en un vaixell abanderat en aquesta Part es consideren pertanyents a l'empresa participant del país del qual són nacionals i en què resideixen i, per tant, queden subjectes a la Seguretat Social d'aquest país, i aquesta empresa ha d'assumir les seves obligacions com a ocupador.

4t Els treballadors que facin treballs de càrrega, descàrrega, reparació de vaixells i serveis de vigilància en el port estan sotmesos a la legislació de la Part contractant al territori de la qual pertanyi el port.

5è Els membres del personal de les missions diplomàtiques i de les oficines consulars es regeixen pel que estableixen els convenis de Viena sobre relacions diplomàtiques, de 18 d'abril de 1961, i sobre relacions consulars, de 24 d'abril de 1963, sense perjudici del que disposen els apartats 6, 7 i 8.

6è Els funcionaris públics d'una Part, diferents als que es refereix l'apartat anterior, que estiguin destinats en el territori de l'altra Part, queden sotmesos a la legislació de la Part a la qual pertany l'Administració de la qual depenen.

7è El personal administratiu i tècnic i els membres del personal de servei de les missions diplomàtiques i oficines consulars de cadascuna de les parts que siguin nacionals de l'Estat acreditant, sempre que no tinguin el caràcter de funcionaris públics, poden optar entre aplicar la legislació de l'Estat acreditant o la de l'altre Estat.

L'opció s'exerceix dins els tres mesos següents a la data d'iniciació del treball en el territori de l'Estat en el qual exerceixen la seva activitat.

8è El personal al servei privat i exclusiu dels membres de les missions diplomàtiques o oficines consulars, que siguin nacionals de l'Estat acreditant, tenen el mateix dret d'opció que regula l'apartat anterior.

9è Les persones enviades, per una de les parts, en missions de cooperació al territori de l'altra Part, queden sotmeses a la Seguretat Social del país que les envia, llevat que els acords de cooperació disposin una altra cosa.

2. Les autoritats competents de les dues parts contractants poden, de comú acord, en interès de determinats treballadors o categories de treballadors, modificar les excepcions que preveuen els apartats anteriors.

TÍTOL III

Disposicions relatives a les prestacions

CAPÍTOL 1

Prestacions econòmiques per malaltia o accident comú i maternitat

Article 8. Totalització de períodes d'assegurança.

Quan la legislació d'una Part contractant subordini l'adquisició, conservació o recuperació del dret a prestacions per malaltia o maternitat al compliment de determinats períodes d'assegurança, la Institució competent ha de tenir en compte a aquest efecte, quan sigui necessari, els períodes d'assegurança complerts en aquesta branca o en aquest règim d'acord amb la legislació de l'altra Part contractant, com si es tractés de períodes complerts d'acord amb la seva pròpia legislació, sempre que no se superposin.

CAPÍTOL 2

Prestacions per invalidesa, vellesa, defunció i supervivència

SECCIÓ 1a DISPOSICIONS COMUNES

Article 9. Determinació del dret i liquidació de les prestacions.

El treballador que hagi estat successivament o alternativament sotmès a la legislació d'una i l'altra Part contractant té dret a les prestacions que regula aquest capítol, en les condicions següents:

1. En primer lloc, la Institució competent de cada Part determina el dret i calcula la prestació, tenint en compte només els períodes d'assegurança acreditats en aquesta Part.

2. En segon lloc, la Institució competent de cada Part determina el dret a prestacions totalitzant amb els propis els períodes d'assegurança complerts sota la legislació de l'altra Part. Quan efectuada la totalització s'assoleixi el dret a la prestació, per calcular la quantia que s'ha de pagar s'han d'aplicar les regles següents:

a) Es determina la quantia de la prestació a la qual l'interessat hagués tingut dret com si tots els períodes d'assegurança totalitzats haguessin estat complerts sota la seva pròpia legislació (pensió teòrica).

b) L'import de la prestació s'estableix aplicant a la pensió teòrica, calculada segons la seva legislació, la mateixa proporció existent entre el període d'assegurança complert en la Part a què pertany la Institució que calcula la prestació i la totalitat dels períodes d'assegurança complerts en les dues parts (pensió prorata).

c) Si la legislació d'alguna de les parts exigeix una durada màxima de períodes d'assegurança per reconèixer una prestació completa, la Institució competent d'aquesta Part ha de tenir en compte, per a les finalitats de la totalització, només els períodes de cotització de l'altra Part necessaris per assolir dret a aquesta pensió.

3. Determinats els drets conforme estableixen els paràgrafs precedents, la Institució competent de cada Part ha de reconèixer i abonar la prestació que sigui més favorable a l'interessat d'entre les calculades d'acord amb els números 1 i 2, independentment de la resolució adoptada per la Institució competent de l'altra Part.

Article 10. Períodes d'assegurança inferiors a un any.

1. No obstant el que disposa l'article 9, paràgraf 2, quan la durada total dels períodes d'assegurança complerts sota la legislació d'una Part contractant no arriba a un any i, d'acord amb la legislació d'aquesta Part no s'adquireix dret a prestacions, la Institució de la Part esmentada no ha de reconèixer cap prestació pel referit període. Els períodes esmentats els ha de tenir en compte, si és necessari, la Institució de l'altra Part contractant per al reconeixement del dret i la determinació de la quantia de la prestació segons la seva pròpia legislació, però aquesta no pot aplicar el que estableix el paràgraf 2.b) de l'article 9.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, quan els períodes acreditats en les dues parts siguin inferiors a un any, s'han de totalitzar d'acord amb l'article 9, apartat 2, si amb la dita totalització s'adquireix dret a prestacions sota la legislació d'una o totes dues parts contractants.

Article 11. Condicions específiques per al reconeixement del dret.

1. Si la legislació d'una Part contractant subordina la concessió de les prestacions que regula aquest capítol a la condició que el treballador hagi estat subjecte a la seva

legislació en el moment de produir-se el fet causant de la prestació, aquesta condició s'ha de considerar complerta si en aquest moment el treballador està assegurat en virtut de la legislació de l'altra Part o, si no, quan rebí una prestació d'aquesta Part, de la mateixa naturalesa, o una prestació de diferent naturalesa però causada pel propi beneficiari.

El mateix principi s'aplica per reconèixer les pensions de supervivència perquè, si és necessari, es tingui en compte la situació d'alta o de jubilat i/o pensionista del subjecte causant en l'altra Part.

2. Si la legislació d'una Part contractant exigeix per reconèixer la prestació que s'hagin complert períodes de cotització en un temps determinat immediatament anterior al fet causant de la prestació, aquesta condició s'ha de considerar complerta si l'interessat els acredita en el període immediatament anterior al reconeixement de la prestació en l'altra Part.

3. Les clàusules de reducció, de suspensió o de supressió que preveu la legislació d'una de les parts contractants en el cas de jubilats i/o pensionistes que exerceixen una activitat laboral els són aplicables encara que exerceixin la seva activitat en el territori de l'altra Part contractant.

Article 12. Càlcul de períodes de cotització en règims especials.

Si la legislació d'una de les parts condiciona el dret o la concessió de determinats beneficis al compliment de períodes d'assegurança en una professió sotmesa a un règim especial o, en una professió o ocupació determinada, els períodes complerts sota la legislació de l'altra Part només s'han de tenir en compte, per a la concessió d'aquestes prestacions o beneficis, si s'han acreditat a l'emparedat d'un règim de la mateixa naturalesa, o, si no, en la mateixa professió o, si s'escau, en una ocupació idèntica.

Si tenint en compte els períodes així complerts l'interessat no satisfà les condicions requerides per beneficiar-se d'una prestació d'un règim especial, aquests períodes s'han de tenir en compte per a la concessió de prestacions del règim general o d'un altre règim especial en el qual l'interessat pugui acreditar dret.

Article 13. Determinació de la incapacitat.

Per determinar el grau de disminució de la capacitat de treball de l'assegurad, les institucions competents de cadascuna de les parts contractants tenen en compte els informes mèdics i les dades administratives emeses per les institucions de l'altra Part. No obstant això, cada Institució pot sotmetre la persona assegurada a reconeixement per un metge de la seva elecció.

SECCIÓ 2a APLICACIÓ DE LA LEGISLACIÓ ESPANYOLA

Article 14. Base reguladora de les prestacions.

Per determinar la base reguladora per al càlcul de les prestacions, en aplicació del que disposa l'article 9, apartat 2, la Institució competent ha de tenir en compte les bases de cotització reals acreditades per l'assegurad a Espanya durant els anys que precedeixin immediatament al pagament de l'última cotització a la Seguretat Social espanyola. La quantia de la prestació obtinguda s'incrementa amb l'import de les millores i revaloracions establertes per a cada any posterior i fins al fet causant per a les prestacions de la mateixa naturalesa.

SECCIÓ 3a APLICACIÓ DE LA LEGISLACIÓ PARAGUAIANA

Article 15.

Fins que la legislació de Seguretat Social no inclogui els treballadors independents, aquests no estan coberts pel present Conveni. Tanmateix, hi estan inclosos els treballadors que hagin estat subjectes a la legislació de Seguretat Social i que hi estiguin fent aportacions voluntàriament als efectes de completar els requisits per accedir a la jubilació o pensió.

CAPÍTOL 3

Prestacions familiarsArticle 16. *Reconeixement del dret a les prestacions familiars.*

1. Les prestacions familiars es reconeixen als treballadors per compte d'altri o per compte propi o als titulars de pensió o jubilació d'una de les parts, d'acord amb la legislació d'aquesta Part, encara que els seus familiars beneficiaris resideixin en el territori de l'altra Part.

2. Quan es causi dret a les prestacions familiars durant el mateix període per al mateix familiar segons la legislació de les dues parts contractants, amb motiu de l'exercici d'una activitat professional o de la condició de pensionista o jubilat de les dues parts, les prestacions les ha de pagar la Part en el territori de la qual resideixi el familiar.

CAPÍTOL 4

Auxili per defunció o despeses mortuòriesArticle 17. *Reconeixement del dret a l'auxili.*

1. L'auxili per defunció o despesa mortuòria el concedeix la Institució competent de la Part contractant la legislació de la qual sigui aplicable al treballador en el moment de la mort.

2. En el cas de la mort d'un pensionista o jubilat de les dues parts que causi el dret a l'auxili en totes dues, aquest l'ha de reconèixer la Institució competent de la Part en el territori de la qual resideix el pensionista o jubilat en el moment de la mort.

3. Si la mort té lloc en el territori d'un tercer país, el reconeixement del dret a l'auxili correspon a la Institució competent de la Part en el territori de la qual va residir en últim lloc.

4. Per a la concessió de l'auxili per defunció, o despesa mortuòria, s'han de totalitzar, si és necessari, els períodes d'assegurament acreditats en l'altra Part.

CAPÍTOL 5

Prestacions econòmiques per accident de treball i malaltia professionalArticle 18. *Determinació del dret a prestacions.*

El dret a les prestacions derivades d'accident de treball o malaltia professional es determina d'acord amb la legislació de la Part contractant a què el treballador estigui subjecte en la data de produir-se l'accident o de contraure's la malaltia.

Article 19. *Agreujament de les seqüeles d'un accident de treball.*

Si el treballador, víctima d'un accident de treball, pateix una recaiguda o agreujament de les seqüeles de l'accident estant subjecte a la Seguretat Social de l'altra Part, les prestacions que li puguin correspondre per aquesta recaiguda

o agreujament han de ser a càrrec de la Institució competent de la Part en la qual el treballador estava assegurat en el moment de produir-se l'accident de treball.

Article 20. *Malaltia professional.*

1. Les prestacions per malaltia professional s'han de regular d'acord amb la legislació de la Part contractant que sigui aplicable al treballador durant el temps que va estar exercint l'activitat subjecta a risc de malaltia professional, encara que aquesta s'hagi diagnosticat per primera vegada estant subjecte el treballador a la legislació de l'altra Part.

2. En els supòsits en què el treballador hagi exercit successivament o alternativament aquesta activitat estant subjecte a la legislació d'una i l'altra Part, els seus drets s'han de determinar d'acord amb la legislació de la Part a la qual estigui o hagi estat subjecte en últim lloc per raó d'aquesta activitat.

Article 21. *Agreujament de la malaltia professional.*

1. En cas que una malaltia professional hagi originat una concessió de prestacions per una de les parts, aquesta ha de respondre de qualsevol agreujament de la malaltia que pugui tenir lloc encara que estigui subjecte a la legislació de l'altra Part, sempre que el treballador no hagi exercit una activitat amb el mateix risc estant subjecte a la legislació d'aquesta última Part.

2. Si, després d'haver estat reconeguda una pensió d'invalidesa per malaltia professional per la Institució d'una Part, l'interessat exerceix una activitat susceptible d'agreujar la malaltia professional que pateix estant subjecte a la legislació de l'altra Part, la Institució competent de la primera Part ha de continuar abonant la prestació que tenia reconeguda sense tenir en compte l'agreujament i d'acord amb el que disposa la seva legislació. La Institució competent de la segona Part, a la legislació de la qual ha estat subjecte l'interessat mentre es produïa l'agreujament, li ha de concedir una prestació la quantia de la qual ha de ser igual a la diferència que hi ha entre la quantia de la prestació a què l'interessat tingui dret després de l'agreujament i la quantia de la prestació a la qual hagués tingut dret en aquesta Part abans de l'agreujament.

Article 22. *Valoració de la incapacitat derivada d'accident de treball o malaltia professional.*

Per valorar la disminució de la capacitat, derivada d'un accident de treball o d'una malaltia professional, es tenen en compte les seqüeles d'anteriors accidents de treball o malalties professionals que pugui haver patit el treballador, encara que aquests s'hagin produït estant subjecte a la legislació de l'altra Part.

TÍTOL IV

Disposicions diverses, transitòries, finals i derogatòries

CAPÍTOL 1

Disposicions diversesArticle 23. *Normes específiques per als supòsits de totalització de períodes.*

Quan s'hagi de portar a terme la totalització de períodes d'assegurament complerts en les dues parts per al reconeixement del dret a les prestacions, s'han d'aplicar les regles següents:

a) Quan coincideixi un període d'assegurança obligatori amb un període d'assegurança voluntari o assimilat, s'ha de tenir en compte el període d'assegurança obligatori.

b) Quan coincideixen períodes d'assegurança assimilats en les dues parts, s'han de tenir en compte els acreditats en la Part en què el treballador hagi estat assegurat obligatòriament en últim lloc. Si no hi ha períodes obligatoris anteriors en cap de les parts, s'han de tenir en compte els períodes assimilats de la Part en què l'assegurat acreditati períodes obligatoris amb posterioritat.

c) Quan coincideixi un període d'assegurança voluntari, acreditat en una Part, amb un període d'assegurança assimilat, acreditat en l'altra Part, s'ha de tenir en compte el període d'assegurança voluntari.

d) Quan en una Part no sigui possible precisar l'època en què s'hagin complert determinats períodes d'assegurança, s'ha de presumir que aquests períodes no se superposen amb els períodes d'assegurança complerts en l'altra Part.

Article 24. Totalització de períodes d'assegurança per a l'admissió en l'assegurança voluntària.

Per a l'admissió en l'assegurança voluntària o continuació facultativa de l'assegurança, els períodes d'assegurança coberts pel treballador en virtut de la legislació d'una Part s'han de totalitzar, si és necessari, amb els períodes d'assegurança coberts en virtut de la legislació de l'altra Part, quan no se superposin.

Article 25. Revaloració de les pensions i/o jubilacions.

Les pensions i/o jubilacions reconegudes per aplicació de les normes del títol III d'aquest Conveni es revaloren amb la mateixa periodicitat i en idèntica quantia que les prestacions reconegudes a l'empara de la legislació interna. Tanmateix, quan es tracti de pensions i/o jubilacions la quantia de les quals s'hagi determinat sota la fórmula «prorrata temporis» que preveu el paràgraf 2 de l'article 9, l'import de la revaloració es pot determinar mitjançant l'aplicació de la mateixa regla de proporcionalitat que s'hagi aplicat per establir l'import de la pensió i/o jubilació.

Article 26. Efectes de la presentació de documents.

1. Les sol·licituds, declaracions, recursos i altres documents que, als efectes d'aplicació de la legislació d'una Part, s'hagin de presentar en un termini determinat davant les autoritats o institucions corresponents d'aquesta Part es consideren presentats davant seu si ho han estat dins el mateix termini davant l'Autoritat o Institució corresponent de l'altra Part.

2. Qualsevol sol·licitud de prestació presentada segons la legislació d'una Part es considerada sol·licitud de la prestació corresponent segons la legislació de l'altra Part sempre que l'interessat manifesti, declari expressament o es dedueixi de la documentació presentada que ha exercit una activitat laboral en el territori de la dita Part.

Article 27. Ajuda administrativa entre institucions.

1. Les institucions competents de les dues parts es poden sol·licitar, en qualsevol moment, reconeixements mèdics, comprovacions de fets i actes dels quals pugui derivar l'adquisició, modificació, suspensió, reducció, extinció, supressió o manteniment del dret a prestacions per aquestes reconegut. Les despeses que en conseqüència es produeixin les ha de reintegrar, sense demora, la Institució competent que va sol·licitar el reconeixement o la comprovació, quan es rebin els justificants detallats d'aquestes despeses.

2. La Institució competent d'una de les parts que, en liquidar o revisar una pensió i/o jubilació, d'acord amb el que estableixen els capítols 2 i 5 del títol III del Conveni, comprovi que ha pagat al beneficiari de prestacions una quantitat superior a la deguda, pot sol·licitar, de la Institució competent de l'altra Part que degui prestacions d'igual naturalesa al mateix beneficiari, la retenció sobre el primer pagament dels endarreriments corresponents als abonaments periòdics de la quantitat pagada en excés dins els límits establerts per la legislació de la Part que faci la retenció. Aquesta última Institució ha de transferir la suma retinguda a la Institució creditora.

Article 28. Beneficis d'exempcions en actes i documents administratius.

1. El benefici de les exempcions de drets de registre, d'escriptura, de timbre i de taxes consulars o altres d'anàlegs, previstos en la legislació de cadascuna de les parts contractants, s'estén als certificats i documents que expedixin les administracions o institucions competents de l'altra Part en aplicació del present Conveni.

2. Tots els actes administratius i documents que s'expedixin per a l'aplicació del present Conveni estan dispensats dels requisits de legalització i legitimitat.

Article 29. Modalitats i garantia del pagament de les prestacions.

1. S'entén complert el pagament d'un benefici per una de les parts quan aquest es faci en la moneda nacional.

2. Si es promulguen en alguna de les parts contractants disposicions que restringeixin la transferència de divises, les dues parts han d'adoptar immediatament les mesures necessàries per garantir l'efectivitat dels drets derivats del present Conveni.

Article 30. Atribucions de les autoritats competents.

1. Les autoritats competents dels dues parts contractants han de:

- Establir els acords administratius necessaris per a l'aplicació del present Conveni.
- Designar els organismes respectius d'enllaç.
- Comunicar-se les mesures adoptades en el pla intern per a l'aplicació d'aquest Conveni.
- Notificar-se totes les disposicions legislatives i reglamentàries que modifiquin les que s'esmenten en l'article 2.
- Prestar-se els seus bons oficis i la més àmplia col·laboració tècnica i administrativa possible per a l'aplicació d'aquest Conveni.

2. Es pot reunir una Comissió Mixta presidida per les autoritats competents de les dues parts, a petició de qualsevol d'aquestes, amb la finalitat d'examinar els problemes que puguin sorgir en l'aplicació d'aquest Conveni i dels acords de desplaçament.

Article 31. Regulació de les controvèrsies.

1. Les autoritats competents han de resoldre mitjançant negociacions les diferències d'interpretació del present Conveni i dels seus acords administratius.

2. Si les controvèrsies no es poden resoldre, mitjançant negociació en un termini de tres mesos a partir del començament d'aquesta, s'han de sotmetre a una Comissió Arbitral, la composició i el procediment de la qual es fixen de comú acord entre les parts contractants. La decisió de la Comissió Arbitral es considera obligatòria i definitiva.

CAPÍTOL 2

Disposicions transitòries

Article 32. *Còmput de períodes anteriors a la vigència del Conveni.*

1. Els períodes d'assegurança complerts d'acord amb la legislació de cadascuna de les parts abans de la data d'entrada en vigor del present Conveni s'han de prendre en consideració per determinar el dret a les prestacions que es reconeixin en virtut del Conveni.

2. No obstant el que disposen l'apartat anterior i l'article 22, apartat a), quan s'hagi produït una superposició de períodes d'assegurança obligatòria i voluntària que corresponguin a períodes anteriors a l'entrada en vigor del Conveni complementari de 2 de maig de 1972, cadascuna de les parts ha de prendre en consideració els períodes acreditats en la seva legislació per determinar el dret a la prestació i quantia de la prestació.

Article 33. *Fets causants i situacions anteriors a la vigència del Conveni.*

1. L'aplicació d'aquest Conveni atorga dret a prestacions per contingències esdevingudes abans de la data de l'entrada en vigor. Tanmateix, l'abonament de les prestacions no s'efectua, en cap cas, per períodes anteriors a l'entrada en vigor del Conveni.

2. Els destacaments i estades temporals vàlidament iniciats abans de l'entrada en vigor del present Conveni es regeixen pel Conveni complementari de 2 de maig de 1972, als efectes de la prestació d'assistència sanitària.

3. Les pensions i/o jubilacions que hagin estat liquidades per una o les dues parts o els drets a pensions i jubilacions que hagin estat denegats abans de l'entrada en vigor del Conveni s'han de revisar, a petició dels interessats, tenint en compte les disposicions del Conveni, sempre que la sol·licitud de revisió es presenti en un termini de dos anys a partir de l'entrada en vigor del Conveni. El dret s'adquireix des de la data de sol·licitud, llevat que hi hagi una disposició més favorable de la legislació d'aquesta Part. No es revisen les prestacions pagades que hagin consistit en una quantitat única.

CAPÍTOL 3

Disposicions finals i derogatòries

Article 34. *Vigència del Conveni.*

1. El present Conveni té una durada indefinida llevat que hi hagi una denúncia d'una de les parts, la qual té efecte als tres mesos de la notificació fefaent a l'altra Part.

2. En cas de denúncia, i no obstant les disposicions restrictives que l'altra Part pugui preveure per als casos de residència en l'estranger d'un beneficiari, les disposicions del present Conveni són aplicables als drets adquirits a l'empara d'aquest.

3. Les parts contractants han d'acordar les disposicions que garanteixin els drets en curs d'adquisició derivats dels períodes d'assegurança o assimilats complerts abans de la data de finalització del Conveni.

Article 35. *Derogació del Conveni general de Seguretat Social de 25 de juny de 1959 i del Conveni complementari al Conveni de Seguretat Social de 2 de maig de 1972.*

A l'entrada en vigor del present Conveni, queden derogats el Conveni general sobre Seguretat Social de 25 de juny de 1959 i el Conveni complementari al Conveni de

Seguretat Social de 2 de maig de 1972, i es respecten els drets adquirits a l'empara d'aquests.

Article 36. *Signatura i ratificació.*

El present Conveni s'ha de ratificar d'acord amb la legislació interna de cadascuna de les parts contractants.

El present Conveni entra en vigor el primer dia del segon mes següent al de la data en què totes dues parts contractants hagin intercanviat, per via diplomàtica, els instruments de ratificació.

Fet a Asunción el vint-i-quatre de juny de mil nou-cents noranta-vuit, en dos exemplars; tots dos són autèntics.

Pel Regne d'Espanya,

Per la República del Paraguai,

Ignacio García-Valdecasas Fernández,
Ambaixador extraordinari i plenipotenciari del Regne d'Espanya

Rubén Melgarejo Lanzoni,
Ministre de Relacions Exteriors

El present Conveni entra en vigor l'1 de març de 2006, primer dia del segon mes següent al de la data d'intercanvi, per via diplomàtica, dels instruments de ratificació, segons estableix l'article 36.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 25 de gener de 2006.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

1621 REIAL DECRET 62/2006, de 27 de gener, pel qual es modifica el Reglament general de conductors, aprovat pel Reial decret 772/1997, de 30 de maig. («BOE» 28, de 2-2-2006.)

La Sentència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees de 9 de setembre de 2004, sobre l'Assumpte C-195/02, declara que el Regne d'Espanya ha incomplert les obligacions que li incumbeixen en virtut de la Directiva 91/439/CEE, del Consell, de 29 de juliol de 1991, sobre el permís de conducció, en haver adoptat els articles 22 a 24 i 25.2 així com la disposició transitòria setena del Reglament general de conductors, aprovat pel Reial decret 772/1997, de 30 de maig, ja que obliguen els nacionals d'estats membres de la Unió Europea que adquireixin la seva residència a Espanya a inscriure els seus permisos en les prefectures provincials de Trànsit corresponents. Aquesta inscripció, segons el parer de la Sentència, només pot tenir caràcter facultatiu i no obligatori.

A aquests efectes, es modifiquen els preceptes esmentats amb l'únic objectiu de donar compliment a la Sentència i preveure-hi el procediment per a la inscripció voluntària dels permisos.

D'altra banda, l'aprovació de la Llei 17/2005, de 19 de juliol, per la qual es regulen el permís i la llicència de conducció per punts i es modifica el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, fa necessària la modificació del Reglament general de conductors, com s'indica expressament en la seva disposició final primera, per adequar-lo a les modificacions introduïdes per aquesta Llei.

En concret, és prioritari adaptar l'esmentat Reglament a les novetats del sistema del permís i de la llicència de conducció per punts per fer possible que s'implanti. Per a això és necessari, d'una banda, incorporar la pèrdua total dels punts assignats com a causa per a la declaració de la pèrdua de vigència de l'autorització per conduir i, d'altra